

ଧାରାବାହିକ:

ଭାଗ-୪୫

ହେଲ୍ପ୍ କାମିକ୍ କାମିକ୍

ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମା ନିବେଦନ କଲେ ଓ ନିଜର ସେହି କନ୍ୟାକୁ ମଣିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବୋଲି ଅଜୀକାର କଲେ । ମୁନିଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଳମୂତ୍ର ଦ୍ଵାରା ପୁନର୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେଲା । ରାଜା ମୁନିଙ୍କ କନ୍ୟାଦାନ କରି ସୁପୁରୁଷ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ସୁକନ୍ୟା ମନରେ କୌଣସି ବିକାର ନ ରଖୁ ସ୍ଥାମୀ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ ହେଲେ । ଦିନେ ଅଶ୍ଵିନି କୁମାର ଦୃଷ୍ଟ ମୁନିଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ପହଞ୍ଚି ମୁନିଙ୍କ ରୂପ ଓ ଘୋବନ ପ୍ରଦାନ କଲେ ବିନିମୟରେ ମୁନି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ସହ ଯଜ୍ଞଭାଗ ମିଳିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ । କିଛିକାଳ ପରେ ଦିନେ ସୁକନ୍ୟାଙ୍କ ପିତା ଶିର୍ଯ୍ୟତ୍ତ ନିଜର ଏକ ଯଜ୍ଞର ଭାଗ ନେବାକୁ ଜ୍ଞାନ ଚ୍ୟବନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଦେଖୁଲେ ନିଜ କନ୍ୟା ଜଣେ ପରମ ରୂପବାନ ଯୁବକର ସେବା କରୁଛି ଫଳରେ ନିଜ କନ୍ୟାର ସତୀତ୍ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କଲେ । ଏପରିକି କନ୍ୟା ପ୍ରଶାମ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ କୌଣସି ଆଶାର୍ଦ୍ଦ ନ ଦେଇ ଭର୍ଷନା କଲେ ତା କାଶରୁ ଉଭୟ ପିତୃକୁଳ ଓ ସ୍ଥାମୀକୁଳ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ସୁକନ୍ୟା ମୃଦୁହସି କହିଲେ, ହେ ପିତୃଦେବ ଜ୍ଞାନ ଆପଣଙ୍କ ଜାମାତା ଚ୍ୟବନ । ତପଃ ପ୍ରଭାବରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗବୈଦ୍ୟ ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାରଙ୍କଠାରୁ ନବେଶୀବନ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାହା ଶୁଣି ରାଜା ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ସହ କନ୍ୟାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଓ ତାର ଶୌଭାଗ୍ୟକୁ ପ୍ରଶାମ କଲେ । ଏହାପରେ ଦିନେ ଯଜ୍ଞର ଚ୍ୟବନ ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର ଦୃଷ୍ଟ ସୋମରସ ଓ ଯଜ୍ଞଭାଗ ଅର୍ପଣ କରିବାରୁ ଉତ୍ସ କୁପିତ ହୋଇ ଚ୍ୟବନଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ବକ୍ର ଉଠାଇବାରୁ ଯୋଗବଳରେ ରଷି ତାହା ଜାଣିପାରି ଉତ୍ସକ ବକ୍ର ସହ ହସ୍ତକୁ ସ୍ତମ୍ନ କରିଦେବାରୁ ଉତ୍ସ ବାଧ ହୋଇ ରଷିଙ୍କ ଶରଣ ଗଲେ । ଚ୍ୟବନ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ସହିତ ବୁଝାଇଦେଲେ ଯେ ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର ଦୃଷ୍ଟ ଚିକିତ୍ସକ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ଯଜ୍ଞଭାଗରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ଅନୁଚ୍ଛିତ । ଯଜମାନର ବ୍ୟାଧିନାଶ ନିମିତ୍ତ ଏଣିକି ତାଙ୍କୁ ଯଜ୍ଞଭାଗ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଯଜ୍ଞ ଫଳରେ ରାଜା ଶିର୍ଯ୍ୟତ୍ତଙ୍କର ତିନିପୁତ୍ର ପରମ ବିଶ୍ୱାତ୍ମକ ରେବତ ଜନ୍ମ ନେଲେ । ସେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ କୁଶପୁଲୀ ନାମକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରି ପ୍ରଜାପାଳନ କଲେ । ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ରେବତାକୁ ବିବାହ ଦେବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବରପାତ୍ର ସନ୍ମାନରେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ନୃତ୍ୟାତ୍ମକ ତାଳୁଥିବାରୁ କିଛିକାଳ ରହି ନୃତ୍ୟ ଶେଷରେ ନିଜର ଅଭିଳାଷ ବ୍ରହ୍ମକୁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ବହୁ ଯୁଗ ଚାଲି ଯାଇଥିବା କାରଣରୁ ସେ ଭାବିଥିବା କୌଣସି ବରପାତ୍ର ଆଉ ସଂଘାରରେ ନଥିବାରୁ ଏବେ ଯାଇ ବିଷ୍ଣୁଆଂଶୀ ବଳରାମ ରୂପୀ ଅନନ୍ତଦେବଙ୍କୁ କନ୍ୟାଦାନ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମ କହିଲେ । ରାଜା ନିଜର କନ୍ୟାକୁ ପରମ ବଳରାମଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଛର୍ତ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟ

॥ ଅନ୍ଧରୀଷ ଉପାଖ୍ୟାନ ॥

ନଭରଗର ଗୋଟାଏ ପୁତ୍ରର ନାମ ନାଭାଗ ସିଏକି ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁଆଶ୍ରମରେ ବୃଦ୍ଧାଚାରୀ ଜୀବନ ବିଭାଇଥୁଲେ ସେ ଘରକୁ ଆସିବେନି ଭାବି ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନେ ସମସ୍ତ ପୈଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କକୁ ବାଣ୍ଡିନେଲେ । ନାଭାଗ ଗୁରୁଗୁହରୁ ଫେରିବା ପରେ ଭାଇମାନେ କହିଲେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଆମେ ବାଣ୍ଡି ନେଉସାରିଛି ଏଣୁ ତୁମ ଭାଗରେ ଏହି ପଡ଼ିଲେ କହି ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେଲେ । ନାଭାଗ ଏହା ପିତାଙ୍କୁ କହିବାରୁ ସେ କହିଲେ ମୁଁ ତ ବାଣ୍ଡର ସାମଗ୍ରୀ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରତାରଣା କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପର୍କ ଉପାର୍ଜନର ପନ୍ଥା କହିଦେଉଛି । ଅଞ୍ଜିରାବି ରଶମାନେ ଏବେ ଯଜ୍ଞ କରୁଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ସୂଚି ଜଣାନାହିଁ ସେହି ସୂଚିଟି ମୁଁ ତୁମକୁ କହି ଦେଇଛି ଯାହା ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ପ୍ରତ୍ୱର ଧନ ପାଇପାରିବ । ନାଭାଗ ସେହି ଉପାୟରେ ପ୍ରତ୍ୱର ଧନ ନେଇ ଫେରୁଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ କୃଷକାୟ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ସେ ସବୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଦାବୀ କରିବାରୁ ନାଭାଗ ଆସି ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ । ପିତା କହିଲେ ଦକ୍ଷୟଜ୍ଞ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଯଜ୍ଞ ସମାପ୍ତ ପରେ ଯଜ୍ଞ ସ୍ଵଳର ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦ ରୁଦ୍ରଦେବଙ୍କର ଏଣୁ ସେ ଦାବୀ କରିବା ଯଥାର୍ଥ । ନାଭାଗ ପିତାଙ୍କ କଥାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦ ନେଇ ରୁଦ୍ର ଦେବଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ସେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ସବୁ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଫଳରେ ନାଭାଗ ପ୍ରତ୍ୱର ସମ୍ପଦର ମାଳିକ ହେଲେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ପରମ ଭାଗବତ ରାଜର୍ଷ ଅନ୍ୟରୀୟ । ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ୱୀପା ପୃଥିବୀ ଓ ଅଭୁଳ ସମ୍ପଦର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥୁଲେ ହେଁ ସେଥୁପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟ ଆସନ୍ତି ତାଙ୍କର ନଥୁଲା । ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ମନ ଅର୍ପଣ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଵପ୍ନବତ ମାନୁଥୁଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେ ଶ୍ରୀହରି ମନ୍ଦିର ମାର୍ଜନ, ପୂଜନ, ଅର୍ଚନ, ଶୁଣ କାର୍ଯ୍ୟନ, ମୁଣ୍ଡ ଦର୍ଶନ ଜତ୍ୟାଦିରେ ତାଙ୍କ ସମୟ କରୁଥୁଲା । ଦୟାକମାର ପ୍ରତିମୁଣ୍ଡ ଅନ୍ୟରାଷ୍ଟ ବ୍ରାହ୍ମଣାମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ କ୍ରମେ ଦେଶ ଶାସନ କରୁଥୁଲେ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ତାଙ୍କର ଭକ୍ତିରେ ଏକଳ ପ୍ରସନ୍ନ ଥୁଲେ ଯେ ତକ୍ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥୁଲେ । ଥରେ ସ୍ଵାମୀ ସୀ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ପ୍ରିୟ କ୍ରୁତ କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶୀ ବ୍ରତ ଯାଆରାତି ପାଳନ କରି ବ୍ରାହ୍ମଣାମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୱର ଧନ ବିତରଣ କରି ନିଜେ ପାରଣାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ମହର୍ଷ ଦୁର୍ବାସା ସେଠାରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ୍ତ ହେଲେ । ରାଜା ଏହାକୁ ପରମ ଦୌତ୍ୟ ମନେକରି ଚରଣ ବଦନା କରିବା ସହ ଭୋଜନ ଗ୍ରହଣ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଦୁର୍ବାସା ରଷ୍ମି ନିମିତ୍ତର ସ୍ଵାକାର କରି କାଳୟୀ ନଦୀକୁ ସ୍ଵାନ କରିବାକୁ ଯାଇ ବହୁ ବିଳମ୍ବ କଲେ । ରାଜା ବତ ଦ୍ୱିଧାରେ ପଢ଼ିଲେ କାରଣ ଦ୍ୱାଦଶୀ ତିଥୁ ଆଉ ମାତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଧ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଥିବାରୁ ନିଯମାନୁସାରୀ ପାରଣା ନକଳେ ବ୍ରତଭଙ୍ଗ ହେବ । ତେଣେ ଅତିଥୁରୁ ଭୋଜନ ନଦେଇ ପାରଣା କଲେ ଅପରାଧ ହେବ । ଏ ପରିସ୍ଵିତରେ କିଭଳି ଧର୍ମରକ୍ଷା ହେବ ଜାଣିବାକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣାମଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେବାରୁ ସେମାନେ କହିଲେ ଜଳପାନକୁ ଉତ୍ସବ ଭୋଜନ ଓ ଅଭୋଜନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରା ଯାଉଥୁବାରୁ ରାଜା କେବଳ ଜଳପାନ କଲେ । ଦୁର୍ବାସା ରଷ୍ମି ଫେରି ଆସିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହ ଭୋଜନ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ମହାଜ୍ଞାନୀ ଦୁର୍ବାସା ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଜଳପାନ କରିଛନ୍ତି ଏଣୁ କ୍ରୋଧରେ ସେ ନିଜ ଜଟାରୁ ଏକ ବାଳ ଛିଡ଼ାଇ ତାଙ୍କୁ କାଳାଗ୍ନିରେ ପରିଣତ କରି ଅନ୍ୟରୀକୁ ଭସ୍ତୁ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । କାଳାଗ୍ନି ଲେଲିହାନ ଜିହ୍ଵା ବିଷାର କରି ରାଜାଙ୍କୁ ପୋଡ଼ିବାକୁ ମାତ୍ରିଆସିଲା ଓ ତତ୍ତ୍ଵଦ୍ଵାରା ଘୋଟିଗଲା । ରାଜା ବିଚକିତ ନହୋଇ ସ୍ଵିର ଭାବରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ । ସହସା ଚକ୍ର ରାଜ ଆବିର୍ଭୂତ ହୋଇ କାଳାଗ୍ନିକୁ ନିର୍ବାପିତ କଲେ ଏବଂ କ୍ରୋଧରେ ଦୁର୍ବାସାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରପର ହେଲେ । ଦୁର୍ବାସା ଜୀବନ ବିକଳରେ ପଳାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ପଣ୍ଡାତଥାବନ କରିବାରୁ ସେ କେତେବେଳେ ସ୍ଵମେରୁ ପର୍ବତର ଗୁମ୍ଫାରେ ତ କେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ରେ ଲୁଚିବାକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ତାଙ୍କ ପଛରେ ଲାଗିଥୁବାରୁ ସେ ଆତମିତ ହୋଇ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରି ବିପଳ ହେବାରୁ କେଲାସବାସୀ ମହାଦେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିବେଦନ କଲେ । ଭଗବାନ କହିଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମୋର ଭକ୍ତ ଓ ମୋଠାରୁ ଅଭିନ୍ନ ବରା ମୁଁ ତାଙ୍କର ଅଧୀନ । ଯିଏ ସକଳ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମୋର ଆଶ୍ରୟ ନିଏ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେବେ ପରିତ୍ୟାଗ କରେନାହିଁ । ସତୀ ସୀ ନିଜ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ବଶରେ ରଖିଲାପରି ମୁଁ ଭକ୍ତର ଅଧୀନ ଥାଏ । ତୁମେ ଯାହାଠାରେ ହିସା କରିଛ ସେଠାକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କର । ତୁମେ ବିପଳ ଦୂର ହେବ । ଯେଉଁ ମାନେ ନିରାହ, ସରଳ ଓ ସାଧୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାଯ ଆଚରଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅଶେଷ ଅମଙ୍ଗଳ ହୁଏ । ହୀଠ ଦିଲା ବିପଳ ତାଙ୍କ ମାତ୍ରିବସେ ।

(କ୍ରମଶ୍ୟ) + ଗୋଡ଼ାଙ୍ଗୀ, କପିପଦା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
(ପୋ) ୯୮୫୩୫୪୫୨୫୫୮

ପ୍ରାଚୀ କବିତା ରିଟ୍ରେନ୍

ବିଜ୍ଞାନ ପୂର୍ବରୁ ବିଚାର କରିବା

ଶ୍ରୀ ରାତିକୁ

ଅଥ ରାତିରେ ଏତେ ହୋ ହାଲ୍ଲା ଶୁଣି କଲୋନୀ ଯାକର ଲୋକେ
ଏକାଠି ହୋଇଗଲେ । ଜଣେ ସତର ବର୍ଷର ବାଳକକୁ ଆୟୋଜନ କଣ
ଦୂର୍ଧାତ ପିଲା ଘେରି ଯାଇ ବାଢ଼ା ପିଟା କରୁଥାନ୍ତି, ପିଲାଟି ଚିକାର
କରୁଥାଏ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ । ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଥାନ୍ତି ଅଥବା କେହି ଭୟରେ ଆଗକୁ
ଯାଉନଥାନ୍ତି । ସେତିକିବେଳେ ଶୈଳ ଅଣ୍ଟାରେ ଲୁଗା ଭିଡ଼ି, ହାତରେ
ଗୋଟେ ବାତି ଧରି କୁଦି ପଡ଼ିଲା ଓ ମନ ଜଛା ବାତେଇ ଚାଲିଲା ସେ
ଦୂର୍ଧାତ ପିଲାକୁ । ସେମାନେ ପ୍ରତିବାଦ କଳାବେଳକୁ ଶୈଳ ଆହୁରି
ଜୋର ରେ ପିଟି ଚାଲିଥାଏ । ଯାହା ହେଉ ଶୈଳ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସାହସ
ଜୁଗାଇ ନୀରିହ ପିଲାଟିକୁ ବଞ୍ଚାଇଦେଲା । ଦେଖଣାହାରାମାନେ ଖୁବ
ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଶୈଳର । କଲୋନୀ ପାଖରେ ଗୋଟେ ଝୁମୁତ୍ତିରେ
ରହୁଥାଏ ଶୈଳ, ହେଲେ ସାହସ କହିଲେ ନସରେ, ଅନ୍ୟାୟ କରେ
ନାହିଁ କି ସହେ ନାହିଁ । କଲୋନୀରେ ଅନେକଙ୍କ ବିପଦ ବେଳେ ସାଜରେ
ଠିଆ ହୋଇ ସାହସ ଦିବ । ଅନେକଙ୍କ ଘରେ କାମ କରିଦିଏ, ତାର
ସୁଦର କଥାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହସ ଖୁସି ବାଣି ଆପଣାର କରିନିଏ । ଶୈଳ
ପାଇଁ କଲୋନୀବାସୀ ଏକ ପ୍ରକାର ସୁରକ୍ଷିତ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।

କହି ଦିନ ଶୌଳର ଦେଖା ମିଳିଲା ନାହିଁ, ଯେତେ ବଡ଼ ବିପଦ
ଆୟୁ କି କଲୋନୀରେ ମାରପିର୍ ହେଉ ଶୌଳର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ରହିଲା
ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ମନେ ମନେ କେତେ ଜଣ ଚିନ୍ତାକଲେ । କିଏ ଭଲ
କଥୁଥୁଲେ ତ କିଏ ଖାରାପ । କିଏ କହିଲା ଶୌଳ ଥିଲା ବୋଲି ଏ ଗୋଡ଼ି
ଗୋମାଓଙ୍କ ଭାଉ ନଥୁଲା, କିଏ କହିଲା ଉଗ୍ରଚଣ୍ଠିଟା ମନେ ମନେ
ଖାନସି ରାଣୀ ଭାବୁଥୁଲା, କୋଉଠି କିଏ ମାରିକି ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିବ ।
କିଏ କହିଲା କାହା ସହିତ ଫେରାର ହୋଇ ଯାଇଥିବ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର
ଆଲୋଚନା ଚାଲିଲା । ଦିନେ ଖରାବେଳେ ଦୂଇ ଜଣ ଅସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତି
ଗଢ଼ି ଧରି ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ ପଶି କାହାକୁ କେଜାଣି ଖୋଜି ଚାଲିଲେ,
ଜଣାହିଁ ପୁଣି କେଉଁ ପିଲାଙ୍କ ଗଣ୍ଠଗୋଳ ଯୋଗୁଁ ହୋଇପାରେ । ଏପବୁ
ତ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିତିଦିନିଆ ଥିଲା । ଦିନକୁ ଦିନ କଲୋନୀରେ ଉପଦ୍ରବ
ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା । ଦିନେ ଖବରକାଗଜରେ ଶୌଳର ଫଟୋ ଦେଖି
କଲୋନୀ ସାରା ଶୌଳ ବିଷୟରେ ଜଣ ଲେଖା ଅଛି ପରଷ୍ପର ହାତରୁ
ଖରୁ ପାଇଁ କରୁ ହେବ ହେବ ପରି ପାଇଁବେ । ତିବି ପାଇଁ ହେବ

ଖବର କାଗଜ ଛଡ଼େଇ ନେଇ ପଡ଼ ପକାଇଲେ । ତମ ମାସ ହେବ

ଶୈଳ, ସରକାରୀ ଡାକ୍‌ତରଖାନାରେ ଚିକିତ୍ସା ହେଉଥିଲା । ଯେଉଁ ପିଲାଟିକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଶୈଳ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ସହ କଣି କରିଥିଲା, ସେମାନେ ଶୈଳକୁ ପ୍ରବିଧି ଆଣିବାକୁ ଏକା ଯାଉଥିବା ବେଳେ ପଛ ଆତ୍ମ ମୁଣ୍ଡରେ ଶକ୍ତ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ଦୋକାନୀ ଜଣଙ୍କ ଶୈଳକୁ ସରକାରୀ ଡାକ୍‌ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତ କରିଦେଇଥିଲେ, ସେ କୋମାରେ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ତାର ଦେହାଙ୍କ ହୋଇଗଲା ଖବର କାଗଜ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ଖବର ପଡ଼ିବା ପରେ କଲୋନୀ ଲୋକେ ଧାର୍ଯ୍ୟଥିଲେ ଶୈଳକୁ ଦେଖୁବାକୁ ବିଧବା ମାଆର ଶବ ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟି କାନ୍ଦିଥିଲା ତା ଦଶ ବର୍ଷର ଦିଅ । ଔପାରିକ ଭାବେ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେଇ ସମସ୍ତେ ଫେରି ଆସିଲେ, କେହି ବି ଅନାଥ ଝିଅଟିକୁ ପାଖକୁ ଆଶି ନଥିଲେ । ଯେଉଁ ପିଲାକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଯାଇ ଶୈଳର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ସେ ପିଲାର ବାପା ମାଆ ବି ଟିକେ ଦିଯା ଦେଖାଇ ନଥିଲେ ଛୋଟ ଝିଅଟି ଉପରେ ।

+ ରାଉଡ଼ କମ୍ପ୍ୟୁଟର, କଟକ ରୋଡ଼
ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଏସବୁ ଭାଲ କାଳରକୁ କରିଦେବ ହିତର

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଗତୁ ଆଦିବା ମାତ୍ରେ ଲୋକମାନେ ଏଥି ଏବଂ କୁଳର
ସାହାଯ୍ୟ ନିଅନ୍ତି, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ବାହାରର ପ୍ରତକ୍ଷେ ଗରମାନ
ଆଗାମ ଦିବ୍ୟ। ଯେପରିକି ଆମେ ଏଥି ବ୍ୟବହାର କରିବ
ସମୟରେ କିଛି ବିଶେଷ ସତର୍କତା ଅବଳମ୍ବନ କରୁ। ସେହିପରି
କୁଳର ବ୍ୟବହାର କରିବା ସମୟରେ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ
କଥା ମନେ ରଖିବାକୁ ପଢ଼ିବ। ଅନେକ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ
ଏପରି ଭୁଲ କରନ୍ତି ଯାହା ଯୋଗୁଁ କୁଳର ଥଣ୍ଡା ପବନ ବଦଳରେ
ଗରମ ପବନ ବହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ। ଯଦି ଆପଣ ମଧ୍ୟ
ଆପଣଙ୍କ କୁଳରରୁ ସଞ୍ଚର୍ଷ ଥଣ୍ଡା ପାଉନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ
ଲାଗୁଛି ଯେ ଏହା ଏକ ହିତର ପରି କାମ କରୁଛି, ତେବେ
ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ଯେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ କିଛି ସାଧାରଣ ଭୁଲ କରୁନ୍ତି
ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦି ଆପଣ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଧାରା
ନଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ହୋଇପାରେ
ଯଦି ଆପଣ କୁଳରରୁ ଥଣ୍ଡା ପବନ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତେବେ ଏଥିରେ
ସଠିକ୍ ପରିମାଣର ପାଣି ଭର୍ତ୍ତା ହେବା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏପରି
ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦି ଟାଙ୍କିରେ ପାଣି କମ ଥାଏ, ତେବେ କୁଳର
କୁଳିଂ ପ୍ୟାତ୍ ଶୁଖ୍ରୂଯିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ୟାନ କେବଳ ଗରମ
ପବନ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିବ। ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କୁଳ
ଟାଙ୍କିରେ ନିୟମିତ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତା କରିବା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ।

A photograph of a woman in profile, facing right. She is wearing a white dress with green and yellow patterns. Her left hand is resting against her chin, and she is looking towards the right. In the background, there is a large, rectangular metal fan or air conditioning unit with horizontal blades. The lighting suggests an indoor setting with artificial light.

Demo Pic

ଭାବରେ ପାଣି ଶୋଷି ପାରିବେ ଏବଂ
ଥଣ୍ଡା ପବନ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ । ଯଦି
ତାମାତ୍ରା ଅଚ୍ୟଧୁକ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ଏବଂ
ବୀମ୍ବ ଅତ୍ୟଧିକ ଗରମ ହୋଇଯାଏ,
ତେବେ କୁଳରର ଶୀତଳୀକରଣ କ୍ଷମତା
ହ୍ରାସ ପାଏ । ଏପରି ପରିଶ୍ରମିତିରେ,
କୁଳରୁ ଥଣ୍ଡା ପବନ ପାଇବା ପାଇଁ,
ଆପଣ ଏଥୁରେ ଥଣ୍ଡା ପାଣି କିମ୍ବା ବରଫ
ପକାଇପାରିବେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶୀତଳତା
ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ ଗରମ ପବନର

ଦେଉଛୁ ଯେ ବଜାରରେ ଏପରି ଅନେକ
ବିକଳ୍ ଉପଲବ୍ଧ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ବରଫ
ଏବଂ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ପାଇଁ ପୃଥକ ଟ୍ରେ ଦିଏ ।
କୁଳର ଥଣ୍ଡା ପବନ ଦେବା କେବଳ
ସେତେବେଳେ କାମ କରେ
ଯେତେବେଳେ କୋଠରୀରେ ପବନର
ଉପମୁକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ହୁଏ । ତେଣୁ, କୁଳର
ତଳାଇବା ସମୟରେ କୋଠରୀର ଝରକା
କିମ୍ବା ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ରଖିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ,
ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପବନର ସଠିକ୍ ପ୍ରବାହ

ପଦ୍ମନାଭ ସେବନ କଲେ ମିଳିବ ଓ ସବୁ ସମସ୍ୟାର ମଞ୍ଜି

ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସମସ୍ତଙ୍କର ପସନ୍ଦ । ପଦ୍ମ
ଫୁଲ ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପାଖରେ ଲାଗେ
ଏବଂ ଫୁଲା ପବିତ୍ରାଣାରେ ଲାଗେ । ଫୁଲ
ପାଇଁ ଫୁଲକୁ ରଖି ଆମେ ପଦ୍ମର ନାଥ
ଦିଙ୍ଗି ଦେଉ । ହେଲେ ଆପଣ ଜାଣିବୁ
କି ଶରୀର ପାଇଁ ଏହି ନାଟ କେବେଳେ
ଜରୁରି । ପଦ୍ମର ନାତ ଔଷଧ ପରି କାହାର
କରେ । ଖାଆନ୍ତୁ ପଦ୍ମନାଭ ଶରୀରରେ
ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ଓଜନକୁ କମାଏ
ପଦ୍ମନାଭ ଅଧିକ ସମୟ ଯାଏଁ ଭୋଗ
କରାଏ ଏହି ମେଲ ମାତ୍ର ଉପ୍ରେସ୍

ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଭଲ ରଖୁଥାଏ । ଏଥୁରେ ଥୁବା ପାଇବର କୋଷକାଠିନ୍ୟ ଏବଂ ଫେଟପୁଲା ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ । ପଦ୍ଧନାତ ନିୟମିତ ଶାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରରେ ରକ୍ତର ଅଭାବ ଦୂର ହୁଏ । ବୁଲ୍ଡରେ ସୁଗାର ସହ କୋଲେଷ୍ଟଲକୁ

